

Arrest

nr. 319 286 van 23 december 2024
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VAN DER STRAETEN
Justitieplein 5, bus 1
9200 Dendermonde

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 20 december 2024 via J-box heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 16 december 2024 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 december 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 december 2024 om 14.00 u.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN die *loco* advocaat K. VAN DER STRAETEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. EYKERMAN, die *loco* advocaten T. BRICOUT en C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam in 2009 toe op het Belgische grondgebied op basis van een visum gezinshereniging met zijn moeder. Hij genoot gedurende enkele jaren verblijfsrecht, maar vertoeft ondertussen al meer dan tien jaar illegaal op het grondgebied.

1.2. Verzoeker liep verschillende veroordelingen op en verbleef het afgelopen jaar in de gevangenis.

1.3. Op 31 oktober 2024 diende verzoeker via volmacht een (vijfde) aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie (bijlage 19ter) in functie van zijn Belgisch minderjarig kind.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) trof op 16 december 2024 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Verzoeker werd hiervan op 17 december 2024 in de gevangenis van Dendermonde in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“De heer, die verklaart te heten(1)

Naam: O.(...)

Voornaam: M.(...)

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Nationaliteit: Nigeria

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om zich er naar toe te begeven, en dit onmiddellijk bij vrijstelling.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1, van de wet:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2, van de wet vereiste documenten.

De betrokkene zou in het bezit zijn van een geldig paspoort (er werd enkel een kopie voorgelegd, het origineel werd niet voorgelegd bij de gemeente). Dit paspoort is niet voorzien van een geldig visum noch gaat het gepaard met een geldige verblijfstitel op het moment van indiening van zijn aanvraag.

2° wanneer hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;

Betrokkene verkreeg verblijfsrecht in 2010, doch verloor dit verblijfsrecht middels bijlage 14ter dd. 26.07.2012, beslissing tot intrekking van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Betrokkene ging in beroep tegen deze beslissing, dit beroep werd echter verworpen door de RvV bij arrest 105 446 dd. 20.06.2013.

Betrokkene ontving op 27.03.2014 opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten, hetwelke hem diezelfde dag ter kennis werd gebracht. Het beroep tegen dit bevel werd verworpen door de RvV op 03.12.2014 bij arrest 134 578.

Op 22.07.2014 werd ten aanzien van betrokkene een inreisverbod genomen voor de periode van 6 jaar.

Betrokkene ging in beroep tegen deze bijlage 13sexies en tegen de bijlage 13septies van diezelfde datum. De RvV heeft het beroep in uiterst dringende noodezakelijkheid verworpen bij arrest 127 512 dd.

28.07.2014.

Betrokkene diende aanvragen gezinshereniging in op 02.03.2018, 21.06.2019, 13.12.2019, 19.06.2020.

Deze werden geweigerd middels bijlage 20 op respectievelijk 30.08.2018, 26.09.2019, 08.06.2020, 24.11.2020. Het beroep tegen deze laatste beslissing werd verworpen op 25.03.2021 bij arrest 255 159. Op 27.04.2021 werd opnieuw een bevel genomen ten aanzien van betrokkene gelet op voormeld verwerpingsarrest en verwezen naar het van kracht zijnde inreisverbod. Beroep tegen dit bevel werd verworpen door de RvV bij arrest 260 994 dd. 23.09.2021.

De in artikel 6 bepaalde termijn is dus onmiskenbaar overschreden.

Betrokkene bleef verder onder de radar tot hij terug diende gearresteerd te worden door de politiediensten in december 2023. Hij is sindsdien in detentie ten gevolge van de gepleegde feiten en veroordeling (cfr. infra).

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene kwam vanaf zijn meerderjarigheid verscheidene malen in aanraking met de politiediensten. Hij liep verschillende pv's op over een periode van 2013 tot 2024, hij liep een inreisverbod van op waar hij tot op heden nooit gevolg aan heeft gegeven en werd vijf keer correctioneel veroordeeld in België:

- Betrokkene werd veroordeeld door de correctionele rechtbank te Antwerpen op 27.03.2014 tot een gevangenisstraf van 8 maanden met uitstel gedurende 5 jaar, met uitzondering van de voorlopige hechtenis, en een geldboete van 100 euro wegens 2 feiten van diefstal met geweld of bedreiging bij nacht.

- Betrokkene werd veroordeeld door de correctionele rechtbank te Turnhout op 15.12.2015 tot een gevangenisstraf van 6 maanden en een geldboete van 50 euro wegens opzettelijke slagen met en zonder arbeidsongeschiktheid aan zijn toenmalige partner.

- Betrokkene werd veroordeeld door de correctionele rechtbank te Turnhout op 28.10.2016 tot een gevangenisstraf van 40 maanden wegens diefstal met geweld en wapenvertoon met blijvende psychische ongeschiktheid voor het slachtoffer: betrokkene verschaftte zich, terwijl hij gemaskerd was, toegang tot het appartement van een 72-jarige vrouw om haar te beroven van haar geld en juwelen.
- Betrokkene werd op 28.11.2019 ook veroordeeld door het Hof van Beroep Antwerpen tot een gevangenisstraf van 8 maanden en een geldboete van 100 euro wegens mondelinge doodsbedreigingen met bevel of voorwaarde ten aanzien van een gevangenisbewaarder te Turnhout. Dit problematisch detentiedrag dat betrokkene stelde gaf aanleiding tot een tuchttransfer naar de gevangenis te Hasselt.
- Betrokkene werd tot slot op 26.03.2024 veroordeeld door de correctionele rechtbank te Turnhout tot een gevangenisstraf van 1 jaar en een geldboete van 100 euro voor wederrechtelijke en willekeurige vrijheidsberoving, weerspanning met wapen, het toebrengen van slagen aan een ministerieel ambtenaar, een agent die drager is van het openbaar gezag of van de openbare macht of tegen enig ander persoon met een openbare hoedanigheid bekleed, in de uitoefening of ter gelegenheid van de uitoefening van hun bediening, opzettelijke slagen en verwondingen, tegen echtgenoot of samenlevende persoon of persoon met wie hij heeft samengewoond en het opzettelijk beschadigen van andermans onroerende eigendommen. Voor elk van voormelde feiten bevond betrokkene zich bovendien in staat van herhaling.

- Nazicht in het ANG brengt enkel al voor de afgelopen twee jaar volgende hits naar voor:

TU.27.L1/01717124 Heling

TU.27.L1/01718424 Heling

TU.18.L1/01003023 Gewone diefstal

TU.43.L1/02121123 Opzettelijke slagen en/of verwondingen

TU.42.L1/02122023 Geen misdrijf: sociale problemen

TU.40.L1/02122223 Wederrechtelijke en willekeurige vrijheidsberoving

TU.41.L1/02122323 Weerspanning

TU.41.L1/02122323 Opzettelijke slagen en/of verwondingen

TU.50.L1/02121523 Opzettelijke vernielingen

Er zijn met andere woorden, ondanks de detentie van meneer sinds december 2023 ook terug twee hits in 2024. Wat de inhoud van de PV's uitmaakt, is niet duidelijk, noch is reeds duidelijk wat het gevolg is (geweest) van de PV's en welk aandeel betrokkene desgevallend uitmaakt/uitmaakte in de afgespeelde feiten. Toch houdt de vermelding van alweer twee nieuw PV's in het ANG op naam van betrokkene wel een indicatie in dat hij zijn strafrechtelijk verleden na elk van de veroordelingen en de beslissingen van DVZ nog steeds niet de rug toekeerde. Hij trekt duidelijk geen lering uit de straffen die hem zijn opgelegd. Het gezinsleven van betrokkene bracht evenmin enige kentering in betrokkenes gedrag, wel integendeel. Ook zijn ex-partner deelde inmiddels reeds meermaals in de klappen. Intussen is betrokkene uit de echt gescheiden en woont hij niet meer samen met zijn kinderen. Het is heden niet duidelijk of betrokkene nog contact onderhoudt of mag onderhouden met zijn kinderen. Hoe dan ook blijkt uit het dossier onmiskenbaar dat betrokkene helemaal geen respect heeft voor zijn medemens, of dit nu onbekenden zijn, familie dan wel gezagsdragers. Zo bracht betrokkene ook in december 2023 nog slagen toe aan politiebeambten en ontsnapte hij tijdens de overbrenging naar onderzoeksrechter. Het volledige dossier geeft blijk van betrokkenes gevaarlijke en agressieve ingesteldheid.

12° wanneer een vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is.

Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod van 6 jaar dd. 22.07.2014, hetwelke hem diezelfde dag werd betekend. Betrokkene gaf echter nooit gevolg aan het inreisverbod. Er dient benadrukt te worden dat het inreisverbod bestaat en bindende kracht met de betekening ervan, en dat het tijdvak ervan pas ingaat vanaf de datum waarop betrokkene effectief het Belgisch grondgebied daadwerkelijk heeft verlaten (arrest Ouhrami Hof van Justitie – C- 225/16 van 26.07.2017).

13° wanneer de vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een beslissing die tot gevolg heeft dat hem het verblijf geweigerd wordt of dat er een einde wordt gemaakt aan zijn verblijf.

Betrokkene verkreeg verblijfsrecht in 2010, doch verloor dit verblijfsrecht middels bijlage 14ter dd. 26.07.2012. Betrokkene ging in beroep tegen deze beslissing, dit beroep werd echter verworpen door de RvV bij arrest 105 446 dd. 20.06.2013. Betrokkene diende aanvragen gezinshereniging in op 02.03.2018, 21.06.2019, 13.12.2019, 19.06.2020. Deze werden allen geweigerd middels bijlage 20 op respectievelijk 30.08.2018, 26.09.2019, 08.06.2020, 24.11.2020. Het beroep dat betrokkene instelde tegen deze laatste beslissing werd verworpen op 25.03.2021 bij arrest 255 159.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

Artikel 74/14, §3,

1°: er bestaat een risico op onderduiken.

Betrokkene heeft reeds meer dan 10 jaar geen verblijfsrecht meer. Hij bleef reeds voor een langere tijd onder de radar tot hij terug diende gearresteerd te worden door de politiediensten in december 2023.

3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde.

Betrokkene kwam vanaf zijn meerderjarigheid verscheidene malen in aanraking met de politiediensten. Hij liep verschillende pv's op over een periode van 2013 tot 2024, hij liep een inreisverbod van op waar hij tot op heden nooit gevolg aan heeft gegeven en werd vijf keer correctioneel veroordeeld in België:

- Betrokkene werd veroordeeld door de correctionele rechtbank te Antwerpen op 27.03.2014 tot een gevangenisstraf van 8 maanden met uitstel gedurende 5 jaar, met uitzondering van de voorlopige hechtenis, en een geldboete van 100 euro wegens 2 feiten van diefstal met geweld of bedreiging bij nacht.

- Betrokkene werd veroordeeld door de correctionele rechtbank te Turnhout op 15.12.2015 tot een gevangenisstraf van 6 maanden en een geldboete van 50 euro wegens opzettelijke slagen met en zonder arbeidsongeschiktheid aan zijn toenmalige partner.

- Betrokkene werd veroordeeld door de correctionele rechtbank te Turnhout op 28.10.2016 tot een gevangenisstraf van 40 maanden wegens diefstal met geweld en wapenvertoon met blijvende psychische ongeschiktheid voor het slachtoffer: betrokkene verschaftte zich, terwijl hij gemaskerd was, toegang tot het appartement van een 72-jarige vrouw om haar te beroven van haar geld en juwelen.

- Betrokkene werd op 28.11.2019 ook veroordeeld door het Hof van Beroep Antwerpen tot een gevangenisstraf van 8 maanden en een geldboete van 100 euro wegens mondelinge doodsb bedreigingen met bevel of voorwaarde ten aanzien van een gevangenisbewaarder te Turnhout. Dit problematisch detentiedrag dat betrokkene stelde gaf aanleiding tot een tuchttransfer naar de gevangenis te Hasselt. - Betrokkene werd tot slot op 26.03.2024 veroordeeld door de correctionele rechtbank te Turnhout tot een gevangenisstraf van 1 jaar en een geldboete van 100 euro voor wederrechtelijke en willekeurige vrijheidsberoving, weerspanning met wapen, het toebrengen van slagen aan een ministerieel ambtenaar, een agent die drager is van het openbaar gezag of van de openbare macht of tegen enig ander persoon met een openbare hoedanigheid bekleed, in de uitoefening of ter gelegenheid van de uitoefening van hun bediening, opzettelijke slagen en verwondingen, tegen echtgenoot of samenlevende persoon of persoon met wie hij heeft samengewoond en het opzettelijk beschadigen van andermans onroerende eigendommen. Voor elk van voormelde feiten bevond betrokkene zich bovendien in staat van herhaling.

- Nazicht in het ANG brengt voor de afgelopen twee jaar volgende hits naar voor:

TU.27.L1/01717124 Heling

TU.27.L1/01718424 Heling

TU.18.L1/01003023 Gewone diefstal

TU.43.L1/02121123 Opzettelijke slagen en/of verwondingen

TU.42.L1/02122023 Geen misdrijf: sociale problemen

TU.40.L1/02122223 Wederrechtelijke en willekeurige vrijheidsberoving

TU.41.L1/02122323 Weerspanning

TU.41.L1/02122323 Opzettelijke slagen en/of verwondingen

TU.50.L1/02121523 Opzettelijke vernielingen

Er zijn met andere woorden, ondanks de detentie van meneer sinds december 2023 ook terug twee hits in 2024. Wat de inhoud van de PV's uitmaakt, is niet duidelijk, noch is reeds duidelijk wat het gevolg is (geweest) van de PV's. en welk aandeel betrokkene desgevallend uitmaakt/uitmaakte in de afgespeelde feiten. Toch houdt de vermelding van een nieuw PV in het ANG op naam van betrokkene wel een indicatie in dat hij zijn strafrechtelijk verleden na elk van de veroordelingen en de beslissingen van DVZ nog steeds niet de rug toekeerde. Hij trekt duidelijk geen lering uit de straffen die hem zijn opgelegd. Het gezinsleven van betrokkene bracht evenmin enige kentering in betrokkenes gedrag, wel integendeel. Ook zijn ex-partner deelde inmiddels reeds meermaals in de klappen. Intussen is betrokkene uit de echt gescheiden en woont hij niet meer samen met zijn kinderen. Het is heden niet duidelijk of betrokkene nog contact onderhoudt of mag onderhouden met zijn kinderen. Hoe dan ook blijkt uit het dossier onmiskenbaar dat betrokkene helemaal geen respect heeft voor zijn medemens, of dit nu onbekenden zijn, familie dan wel gezagsdragers. Zo bracht betrokkene ook in december 2023 nog slagen toe aan politiebeambten en ontsnapte hij tijdens de overbrenging naar onderzoeksrechter. Het ganse dossier geeft blijk van betrokkenes agressieve ingesteldheid. Betrokkene had moeten weten dat dergelijk gedrag niet ten goede zou komen aan het verwerven van regulier verblijfsrecht. Het niet respecteren van de strafrechtelijke bepalingen in België getuigt expliciet van het niet geïntegreerd zijn in de Belgische samenleving en dit eigenlijk ook niet na te streven. Ook kan een duidelijk gebrek aan schuldinzicht blijken, enerzijds uit de vonnissen, anderzijds aan de achtereenvolgende opeenstapeling van feiten.

Dit soort feiten getuigt van een gebrek aan respect voor de fysieke integriteit van anderen. Dergelijke feiten zorgen voor een onveiligheidsgevoel in de samenleving. Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden. Betrokkenes ex-echtgenote en zijn twee kinderen bezitten allen de Belgische nationaliteit. De betrokkene verblijft sinds december 2023 in de gevangenis. Dit wil dus zeggen dat de dagdagelijkse zorg voor de kinderen minstens sinds een jaar aan de moeder van de kinderen is toegedragen. Een voldoende hechte band kan betrokkene dus niet hebben opgebouwd met zijn ex-partner en kinderen zodat er sprake zou zijn van een gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM waarbij betrokkene zijn verantwoordelijkheid opneemt ten aanzien van zijn kinderen en mee instaat voor hun opvoeding en hun verzorging. Uit het verslag dd. 16.01.2024 blijkt dat de ex-partner slachtoffer is in deze zaak. Zij komt niet op bezoek tijdens deze detentie.

Er kan niet blijken dat dat heden anders zou zijn. Evenmin toont betrokkene aan dat hij deelt in de beslissingen over de opvoeding van de kinderen of contacten mag onderhouden/onderhoudt.

Betrokkene legt weliswaar tien foto's voor met zijn dochters, L.(...) en L.(...), alsook 4 betaalopdrachten voor vanuit detentie en 3 daadwerkelijk uitgevoerde overschrijvingen op de bankrekening van dochter L.(...). Voor de bankoverschrijvingen dient hij niet noodzakelijk in het Rijk aanwezig te zijn bij zijn dochters – heden is hij immers evenmin fysiek aanwezig. Hij kan eveneens vanuit het buitenland financieel bijdragen aan de opvoeding van de kinderen. Wat de foto's betreft: deze dateren allen van minstens een jaar geleden, daar betrokkene sinds december 2023 in detentie is. Er wordt dan wel in het schrijven van de advocaat van betrokkene het volgende verklaard: "Mevrouw O.(...) bevestigt de goede affectieve relatie tussen verzoeker en hun dochters. Ook zij wenst dat verzoeker deze vaderrol kan blijven vervullen. Na zijn opsluiting in de gevangenis van Dendermonde vervulde hij zijn vaderrol nog steeds op een zeer prominente wijze. Mevrouw O.(...) gaat regelmatig op bezoek bij verzoeker in de gevangenis van Dendermonde. Mevrouw woont met de kinderen echter in Turnhout, waardoor het steeds een eindje rijden is naar de gevangenis. Daarom heeft verzoeker elke dag telefonisch contact met zijn kinderen. Deze telefoongesprekken zijn zowel voor de kinderen als voor verzoeker iets om elke dag naar uit te kijken. Dit toont tevens de bijzonder goede affectieve relatie aan tussen verzoeker en zijn dochters.", toch ligt er geen enkel bewijsstuk voor dat aantoont of en hoe hij invulling geeft aan het gezins- en/of familieleven met zijn kinderen. Zo ligt er geen bewijs van bezoeken voor in de gevangenis zoals wordt gesteld, en hetgeen niet strookt met de gegevens uit het verslag dd. 16.01.2024 waaruit blijkt dat de ex-partner slachtoffer is in deze zaak. Zij komt niet op bezoek tijdens deze detentie. Evenmin ligt een effectief bewijs voor dat de moeder van de kinderen de goede affectieve relatie tussen de kinderen en hun vader bevestigt. Verder ligt ook geen bewijs voor van de verklaarde dagelijkse telefonische contacten tussen betrokkene en zijn kinderen. Voor zover dit weliswaar zou overeenstemmen met de werkelijkheid, kan evenwel worden opgemerkt dat niets uitsluit dat betrokkene ook dagelijks contacten onderhoudt met zijn kinderen vanuit het buitenland middels moderne communicatiemiddelen. Als betrokkene er in slaagt dergelijke contacten te onderhouden met zijn kinderen en op die manier banden zou onderhouden die het recht op gezinshereniging zouden moeten openen voor meneer, kan niet worden gesteld dat hij die niet op even intensieve wijze zou kunnen onderhouden vanuit het buitenland.

Hoe dan ook, er liggen momenteel dus geen sluitende bewijzen voor die aantonen dat er op heden een hechte band zou bestaan tussen betrokkene en zijn kinderen. Uit het administratief dossier van betrokkene blijken geen concrete onoverkomelijke hinderpalen die de voortzetting van zijn privé- en gezinsleven als dusdanig verhinderen in het land van herkomst of elders. De uitwijzing van een ouder die niet samenwoont met zijn (minderjarige) kinderen heeft niet dezelfde ontwrichtende impact op het leven van deze kinderen, als de uitwijzing van een ouder die wel als een gezin samenwoont met zijn minderjarige kinderen, zeker indien contact via telefoon en internet mogelijk blijft vanuit het land waarnaar betrokkene zal worden uitgewezen en voor de kinderen geen beletsel bestaat om deze ouder te gaan opzoeken in diens land van herkomst.

Artikel 8 van het EVRM kan niet zo worden geïnterpreteerd dat het voor een Staat de algemene verplichting inhoudt om de door vreemdelingen gemaakte keuze van de staat van gemeenschappelijk verblijf te respecteren en om de gezinshereniging op zijn grondgebied toe te staan (EHRM 31 januari 2006, Rodrigues Da Silva en Hoogkamer/Nederland, § 39). Met toepassing van een vaststaand beginsel van internationaal recht is het immers de taak van de Staat om de openbare orde te waarborgen en in het bijzonder in de uitoefening van zijn recht om de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren (EHRM 12 oktober 2006, Mubilanzila Mayeka en Kaniki Mitunga/België, § 81; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43; EHRM 28 mei 1985, Abdulaziz, Cabales en Balkandali/Verenigd Koninkrijk, § 67). Een schending van artikel 8 EVRM werd dan ook niet aannemelijk bevonden.

Het administratief dossier bevat verder ook geen elementen waaruit zou blijken dat de betrokkene bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen onderworpen te worden aan een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt dan ook niet aangenomen.

Verder blijkt nog uit het administratief dossier van de betrokkene dat hij op 03.09.2019 in huwelijk is getreden te Hasselt met mevr. O.(...) C.(...) en uit deze relatie twee kinderen werden geboren. De echtscheiding vond plaats op 03.04.2023. Inmiddels verblijft betrokkene dus reeds een jaar in detentie, nadien wenst hij zich klaarblijkelijk te vestigen in Sint-Niklaas, daar waar mevrouw met de kinderen in Turnhout verblijft. Door het gedrag dat betrokkene onophoudelijk stelt, heeft betrokkene nooit verblijfsrecht bekomen in functie van zijn voormalige echtgenote of één van zijn kinderen. Het verblijfsrecht dat werd bekomen op basis de gezinshereniging met zijn moeder in 2010 werd in 2012 terug ingetrokken gelet op betrokkenes gedrag en het niet meer voldoen aan de voorwaarden. Betrokkene ging in beroep tegen deze beslissing dd. 26.07.2012, dit beroep werd echter verworpen door de RvV bij arrest 105 446 dd. 20.06.2013.

Betrokkene ontving op 27.03.2014 opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten, hetwelke hem diezelfde dag ter kennis werd gebracht. Het beroep tegen dit bevel werd verworpen door de RvV op 03.12.2014 bij arrest 134 578. Op 22.07.2014 werd ten aanzien van betrokkene een inreisverbod genomen voor de periode van 6 jaar. Betrokkene ging in beroep tegen deze bijlage 13sexies en tegen de bijlage 13septies van diezelfde datum. De RvV heeft het beroep in uiterst dringende noodezakelijkheid verworpen bij arrest 127 512 dd. 28.07.2014. Betrokkene diende aanvragen gezinshereniging in op 02.03.2018,

21.06.2019, 13.12.2019, 19.06.2020. Deze werden geweigerd middels bijlage 20 op respectievelijk 30.08.2018, 26.09.2019, 08.06.2020, 24.11.2020. Het beroep tegen deze laatste beslissing werd verworpen op 25.03.2021 bij arrest 255 159. Op 27.04.2021 werd opnieuw een bevel genomen ten aanzien van betrokkene gelet op voormeld verwerpingsarrest en verwezen naar het van kracht zijnde inreisverbod. Beroep tegen dit bevel werd verworpen door de RvV bij arrest 260 994 dd. 23.09.2021. Betrokkene bleef verder onder de radar tot hij terug diende gearresteerd te worden door de politiediensten in december 2023. Hij is sindsdien in detentie ten gevolge van de gepleegde feiten en veroordeling, ondermeer voor intrafamiliaal geweld (cfr. supra). De bescherming en het voorkomen van strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van het recht op de eerbiediging van het gezinsleven. Het feit dat betrokkene een gezin had in België, heeft hem er niet van weerhouden om zeer ernstige strafbare feiten te plegen. Dit getuigt het allerminst van verantwoordelijkheid tegenover zijn toenmalige gezin. Gezien deze overwegingen worden zijn familiale belangen dan ook ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde. Er dient benadrukt te worden dat betrokkene geen melding meer maakt bij zijn aanvraag van O.(...) J.(...) noch van K.(...) L.(...) geboren in 2012 (kind noch moeder teruggevonden in de database van DVZ: het meisje dat mogelijks overeenstemt blijkt een andere moeder te hebben dan de vrouw die door betrokkene aangehaald werd). Het gezinsleven met hen kan bijgevolg niet worden opgeworpen als hinderpaal voor huidige beslissing.

Betrokkene zijn persoonlijke en familiale belang wordt ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt immers in het arrest 49.830 dd. 22.04.2010 onder andere dat uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé – en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde, te verzekeren. Deze beslissing houdt geen disproportionele inmenging in in het gezinsleven van betrokkene, gelet op alle omstandigheden eigen aan zijn zaak. Het niet respecteren van de strafrechtelijke bepalingen in België en het zich niet schikken naar de Belgische verblijfsreglementering leiden tot de conclusie dat betrokkene zich niet wenst aan te passen aan de normen en waarden in de Belgische samenleving, hetgeen getuigt van een gebrek aan integratie en dit ook niet na te streven – dit blijkt onmiskenbaar uit betrokkenes dossier. Van een probleem betreffende de gezondheid tot slot van betrokkene is geen sprake (cfr. verslag dd. 23.07.2024 van het gesprek met betrokkene). Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris afdoende rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd op 26.07.2012 die verbonden was aan de bijlage 14ter van die datum, noch aan de bevelen dd. 27.03.2014 en 27.04.2021. Evenmin gaf hij gevolg aan het inreisverbod dd. 22.07.2014 voor de periode van 6 jaar. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissingen heeft uitgevoerd.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod van 6 jaar, genomen op 22.07.2014. De RvV heeft het beroep tegen deze beslissing verworpen bij arrest 127 512 dd. 28.07.2014. Het inreisverbod is aldus definitief. Betrokkene gaf tot op heden nog steeds geen gevolg aan het inreisverbod. Er dient benadrukt te worden dat het inreisverbod bestaat en bindende kracht met de betekening ervan, en dat het tijdvak ervan pas ingaat vanaf de datum waarop betrokkene effectief het Belgisch grondgebied daadwerkelijk heeft verlaten. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

MOTIVATIE IN FEITE:

Overwegende dat betrokkene het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod van 6 jaar, hetwelke hem ter kennis gebracht werd op 22.07.2014. De RvV heeft het beroep tegen deze beslissing verworpen bij arrest 127 512 dd. 28.07.2014. Het inreisverbod is aldus definitief;

Overwegende dat uit het administratief dossier niet blijkt dat betrokkene het Belgisch grondgebied gedurende de in het inreisverbod vermelde termijn van zes jaar zou verlaten hebben. Het inreisverbod dd. 22.07.2014 bestaat wel degelijk nog en heeft bindende kracht gezien de betekening ervan en het verworpen beroep; Betrokkene kreeg het inreisverbod opgelegd omdat zijn aanwezigheid een gevaar uitmaakt voor de openbare orde. Dit gevaar wordt bevestigd door betrokkenes gedrag in de navolgende jaren.

Overwegende dat, volgens de algemene hiërarchie der rechtsnormen, een individuele beslissing van een ondergeschikte administratieve autoriteit niet de overhand kan krijgen op een maatregel die genomen werd door een superieure administratieve autoriteit, in casu een beslissing genomen door de bevoegde Minister met betrekking tot de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen in het Rijk;

Overwegende dat het arrest K.A. van het HvJ (C-82/16, 8 mei 2018) uitdrukkelijk de praktijk waarbij een aanvraag gezinshereniging niet in aanmerking wordt genomen, op de enkele grond dat deze derdelander de toegang tot het grondgebied is verboden, in beginsel toegelaten acht voor aanvragen met betrekking tot het recht op gezinshereniging, mits daarbij onderzocht is of er een afhankelijkheidsverhouding bestaat tussen de derdelander en de Unieburger;

Overwegende dat overeenkomstig voornoemd Arrest van Hof van Justitie in de zaak C-82/16 van 8 mei 2018, beoordeeld dient te worden of er een zodanige afhankelijkheidsverhouding tussen betrokkene en zijn kind(eren) bestaat dat deze kan rechtvaardigen dat aan betrokkene een afgeleid verblijfsrecht zou moeten worden toegekend. Daarbij dient te worden benadrukt dat het loutere bestaan van een gezinsband tussen betrokkene en zijn kinderen niet kan volstaan als rechtvaardiging om aan hem een afgeleid recht van verblijf toe te kennen. Er dient bij de beoordeling van de afhankelijkheidsverhouding, in het belang van de kinderen rekening gehouden te worden met "alle omstandigheden van het geval, met name de leeftijd van het kind, zijn lichamelijke en emotionele ontwikkeling, de mate waarin het een affectieve relatie met elk van zijn ouders heeft, en het risico dat voor het evenwicht van het kind zou ontstaan indien het werd gescheiden van de ouder die onderdaan van een derde land is. Voor de vaststelling dat van een dergelijke afhankelijkheidsverhouding sprake is, is het niet voldoende dat er met deze onderdaan een gezinsband bestaat, of dat nu een biologische dan wel juridische is, noch is het daarvoor noodzakelijk dat het kind samenwoont met die onderdaan." (Arrest van Hof van Justitie, zaak C-82/16 dd. 8.05.2018, punt 76 en conclusie). Wat de band met de kinderen betreft, er liggen geen elementen voor waaruit blijkt dat er sprake is van een vereiste bijzondere afhankelijkheidsrelatie, noch dat betrokkene's aanwezigheid onontbeerlijk is voor het welbevinden van de kinderen in België of om zijn vaderschap te kunnen opnemen. Zoals reeds gesteld verblijft betrokkene sinds december 2023 in de gevangenis. Dit wil dus zeggen dat de dagdagelijkse zorg voor de kinderen minstens sindsdien aan de moeder van de kinderen is toegedragen. Er kan blijken dat betrokkene enkele stortingen uitvoerde op rekening van zijn oudste dochter, uit niets echter kan blijken dat betrokkene bijdraagt aan de opvoeding van de kinderen en contacten onderhoudt. De stelling van de raadsman daaromtrent betreft dan ook een blote bewering: er ligt thans geen bewijs voor dat zijn ex-partner en kinderen betrokkene in de gevangenis hebben opgezocht. Van contacten die zouden onderhouden worden op andere manieren kan uit de voorgelegde stukken niets blijken. Betrokkene, die wordt bijgestaan door een advocaat, kon nochtans gelet op het lijvige dossier en de vele procedures die werden gevoerd, wel verwachten dat hij dergelijke bewijsvoering diende aan te leveren. Er kan bezwaarlijk gesteld worden, los van of betrokkene er al dan niet in geslaagd zou zijn van op afstand zijn vaderschap daadwerkelijk op te nemen en een duurzame band met de kinderen te ontwikkelen dan we onderhouden, dat zijn aanwezigheid in België onontbeerlijk is om het welbevinden van de kinderen en hun ontwikkeling te vrijwaren. Hij is reeds geruime tijd afwezig uit het gezin, hij is sinds april 2023 uit de echt gescheiden met mevr. O.(...) en woont minstens niet meer samen met zijn kinderen sinds december 2023 (waar betrokkene voor zijn detentie verbleef is niet duidelijk). De moeder staat dus minstens sinds december 2023 tot op heden alleen in voor de kinderen en de huishouding. Er kan bijgevolg geen afhankelijkheid ten aanzien van betrokkene blijken, niet van mevrouw noch van de kindren. Gezien de leeftijd van de kinderen kunnen we ervan uit gaan dat de kinderen dagelijks naar school gaan en de scholen in België steeds voor- en naschoolse opvang voorzien. Zelfs tijdens de vakantie zijn er mogelijkheden om de kinderen naar opvangprojecten te laten gaan. Het is redelijk te stellen dat de moeder van de kinderen verder van al deze opvangmogelijkheden gebruik kan maken om voor zichzelf en haar kinderen in te kunnen staan, en mogelijks ook een netwerk heeft waarop zij kan terugvallen. Bovendien, zoals reeds gesteld: betrokkene is in detentie, er kan dan ook geen enkele afhankelijkheid blijken ook wat dat punt betreft. Uit het dossier kan over de gehele lijn geenszins blijken dat er sprake zou zijn van een zodanige afhankelijkheidsverhouding dat deze betrokkene de toekenning van een afgeleid verblijfsrecht zou rechtvaardigen. Er blijkt geen afhankelijkheidsrelatie tussen betrokkene en zijn kinderen te bestaan in die zin dat de aanwezigheid van betrokkene in het Rijk werkelijk is vereist. De kinderen zijn heden dus bijna 7 en 5 jaar. Betrokkene zat afgelopen jaar opnieuw en ononderbroken in detentie dit alles door zijn eigen gedragingen, net zoals hij in het verleden ook meerdere malen en voor langere periode in detentie zat. Dit was het geval van 19.01.2014 tot 27.03.2014 en van 02.09.2015 tot aan zijn voorwaardelijke invrijheidstelling op 02.12.2019. Van 23.11.2020 werd betrokkene terug opgesloten tot 22.01.2021. Betrokkene is vele jaren opgesloten geweest in de gevangenis, en heden opnieuw – sinds 24.12.2023, zodat hij ook lange tijd geen deel uitmaakt(e) van de Belgische samenleving. Gelet op de lange detenties van betrokkene, is hij meer niet dan wel gezamenlijk gevestigd geweest met zijn ex-echtgenote en zijn kinderen, waaronder referentiepersoon. De moeder moet, al was het maar louter door de verschillende en langdurige afwezigheden van vader, steeds de primaire en continue zorgdrager voor de kinderen geweest zijn. De kinderen hebben dus hun vader meermaals en voor lange periodes niet fysiek in hun nabijheid gehad. Niets belet dat betrokkene in de toekomst – desgevallend tijdelijk – vanuit het buitenland contacten tracht aan te knopen of onderhoudt met zijn kinderen. Uit niets in het dossier kan blijken dat betrokkene de voornaamste zorgdrager zou zijn, noch dat de kinderen gedwongen zouden worden het grondgebied van de Europese Unie te verlaten wanneer betrokkene zijn verplichting zou naleven om het grondgebied van België en van de Europese Unie te verlaten. Er kan evenmin blijken dat er een verstoring zou zijn met betrekking tot het evenwicht van de kinderen of met betrekking tot hun emotionele ontwikkeling. Er blijken aldus geen concrete onoverkomelijke hinderpalen die de voortzetting van betrokkene's privé- en gezinsleven als dusdanig verhinderen in het land van herkomst of elders. Zoals reeds gesteld: de uitwijzing van een ouder die niet samenwoont met zijn (minderjarige) kinderen heeft niet dezelfde ontwrichtende impact op het leven van deze kinderen, als de uitwijzing van een ouder die wel als een gezin samenwoont met zijn minderjarige kinderen, zeker indien contact via telefoon en internet mogelijk blijft vanuit het land waarnaar

betrokkene zal worden uitgewezen en voor de kinderen geen beletsel bestaat om deze ouder te gaan opzoeken in diens land van herkomst. Betrokkens raadsman verzocht, gelet op het naderende einde van betrokkene zijn detentie, om de aanvraag met voorrang te behandelen. Een tijdige beslissing zal zowel verzoeker als zijn dochters helpen om hun gezinsleven zo snel mogelijk op een stabiele en positieve manier voort te zetten. Het staat betrokkene vrij om samen met de moeder van zijn kinderen, en rekening houdende met zijn verblijfsituatie, afspraken te maken opdat het gezinsleven met de dochters op een stabiele manier kan worden georganiseerd vanuit het buitenland en op die manier kan worden verdergezet;

Volgt in overeenstemming met artikel 26 van de wet van 15.12.1980, dat het feit het voorwerp uit te maken van een inreisverbod dat noch ingetrokken noch opgeschort is en dat een verbod tot binnenkomst in het Rijk en de Schengenzone gedurende 6 jaar inhoudt, de aanwezigheid van betrokkene op het grondgebied en het verkrijgen van een verblijfsrecht a fortiori niet mogelijk is.

Overwegende dat in casu, de voornoemde persoon geen vraag tot opschorting of opheffing van het inreisverbod dd. 22.07.2014 heeft ingediend noch bekomen;

Overwegende dat het inreisverbod bijgevolg nog steeds van toepassing is, mocht de gemeentelijke administratie de aanvraag tot gezinshereniging niet in overweging genomen hebben en niet overgegaan zijn tot de aflevering van een bijlage 19ter op 31.10.2024.

Betrokkene dient gevolg te geven aan voormeld inreisverbod dd. 22.07.2014.

Indien betrokkene geen gevolg geeft aan dit bevel om het grondgebied te verlaten binnen de voorziene termijn, of indien dit bevel niet verlengd wordt op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken of indien hij zijn verplichting tot medewerking niet nakomt, kunnen de bevoegde politiediensten zich naar het adres van betrokkene begeven. Zij zullen dan kunnen controleren en vaststellen of betrokkene daadwerkelijk vertrokken is van zodra de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten of de verlenging ervan verstreken is. Indien betrokkene nog steeds op het adres verblijft, kan dit leiden tot overbrenging naar het politiecommissariaat en vasthouding met het oog op verwijdering.”

2. Over de vordering tot schorsing

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan, overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid, van de vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift met betrekking tot de uiterst dringende noodzakelijkheid het volgende aan:

“1. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

Verzoeker bevindt zich in uitzonderlijke omstandigheden die het uiterst dringende karakter van de procedure rechtvaardigen.

Verzoeker verblijft op heden in detentie sinds december 2023. Zijn strafeinde is evenwel voorzien op zondag 22 december 2024. Het is minstens opmerkelijk dat verwerende partij wacht tot 16 december 2024, de week van vrijlating, om verzoeker te verrassen met een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze procedure had namelijk reeds kunnen aanhangig gemaakt worden tijdens de detentie van verzoeker, zodat hij de mogelijkheid had om tijdens zijn detentie reeds zijn hoger beroep in werking te stellen.

Op heden is het aannemelijk dat wanneer verzoeker op 22 december 2024 vrijgelaten wordt, aangezien hij dan ook zijn straf volledig heeft uitgezeten, hij opnieuw zal vastgehouden worden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet.

Het staat buiten kijf dat een bijkomende opsluiting in hoofde van verzoeker had kunnen vermeden worden. Tijdens zijn detentie verbleef hij namelijk reeds in een plaats waar hij logischerwijze was opgesloten en/of ter beschikking gesteld van de Regering. Dit wordt door verweerster compleet naast zich neergelegd. Het is

minstens onmenselijk te noemen om iemand die zijn straf heeft uitgezeten, op moment van zijn vrijlating opnieuw in hechtenis te nemen.

Het uiterst dringende karakter van zijn vordering tot schorsing staat dan ook buiten kijf.”

2.2.2. Verzoeker koppelt de uiterst dringende noodzakelijkheid aan zijn detentie in de (nieuwe) gevangenis van Dendermonde, waar hij verbleef op het ogenblik dat de bestreden beslissing ter kennis werd gebracht. Verzoekers strafeinde was blijkens het verzoekschrift voorzien op 22 december 2024. Volgens verzoeker zal hij na afloop van zijn gevangenisstraf administratief worden aangehouden met het oog op zijn verwijdering en staat het dringende karakter daardoor buiten kijf.

2.2.3. De Raad merkt op dat de vrijheidsbeneming waaraan verzoeker op het ogenblik van de kennisgeving van het bestreden terugkeerbesluit onderhevig was, kadert in de strafuitvoering in justitiële context. Deze vrijheidsberoving kan onmogelijk worden gekwalificeerd als een administratiefrechtelijke vasthouding “in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9” in vreemdelingenrechtelijke zin of een terbeschikkingstelling van de regering, zoals bedoeld in artikel 39/82, §4, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In het verzoekschrift wordt de uiterst dringende noodzakelijkheid trouwens gekoppeld aan de eventualiteit dat verzoeker na strafeinde administratief zou worden vastgehouden met het oog op zijn verwijdering. Hieruit blijkt alvast dat de tenuitvoerlegging op het ogenblik van de kennisgeving van de bestreden beslissing niet imminent was, zoals bedoeld in artikel 39/82, §4, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Bijkomend stipt de Raad aan dat het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) geen gedwongen terugleiding van verzoeker inhoudt, maar enkel de verplichting inhoudt om na zijn vrijlating uit de gevangenis het Schengengebied onmiddellijk te verlaten. De (gedwongen) tenuitvoerlegging van deze bestreden beslissing is thans geenszins imminent.

2.2.4. Terloops wijst de Raad erop dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) in wezen een afwijzing inhoudt van de door verzoeker ingediende aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie. Deze afwijzende beslissing neemt weliswaar niet de gebruikelijke vorm aan die hiervoor in de regelgeving voorzien is (bijlage 20), maar dit heeft niet tot gevolg dat het regime dat in de vreemdelingenwet voorzien is voor dit soort beslissingen niet langer toepassing zouden vinden.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 31 oktober 2024 via volmacht een verblijfsaanvraag had ingediend in de stad Dendermonde op grond van artikel 40ter van de vreemdelingenwet in functie van zijn Belgische dochter (bijlage 19ter). Met zijn beslissing van 16 december 2024 (bijlage 13) wijst de gemachtigde van de staatssecretaris deze gezinsherenigingsaanvraag af. Bijgevolg gaat van de indiening van onderhavige vordering, die ook een beroep tot nietigverklaring omvat, in toepassing van artikel 39/79, §1 van de vreemdelingenwet *de iure* schorsende werking uit. Verzoeker maakt dus hoe dan ook niet aannemelijk dat zijn verwijdering imminent zou zijn (artikel 39/79, §1, eerste lid juncto artikel 39/79, §1, tweede lid, 8° van de vreemdelingenwet).

In haar nota met opmerkingen geeft de verwerende partij aan dat er op 18 december 2024 ten aanzien van verzoeker een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering werd getroffen (bijlage 13^{septies}). Deze beslissing maakt niet het voorwerp uit van onderhavige vordering, maar staat op uiterst gespannen voet met artikel 39/79, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet, dat *in casu* van toepassing is.

2.2.5. Er wordt een gebrek aan hoogdringendheid vastgesteld. De partijen brengen verder geen feiten of gegevens aan die aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk moet worden bevolen. Zulke gegevens blijken ook niet uit het verzoekschrift of uit het administratief dossier.

Het loutere gegeven dat verzoeker nog steeds het voorwerp uitmaakt van een terugkeerbesluit, volstaat niet om het bestaan van de uiterst dringende noodzakelijkheid te aanvaarden. Het uiterst dringende karakter van de vordering wordt niet aangetoond.

Bijgevolg is niet voldaan aan de eerste van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet en artikel 43, §1 van het PR RvV.

Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid, van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend vierentwintig door:

F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

S. VANDEVORST,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VANDEVORST

F. TAMBORIJN